

Διαγράμματα Εσωτερικών Εντατικών Μεγεθών (ΜΟΝ)

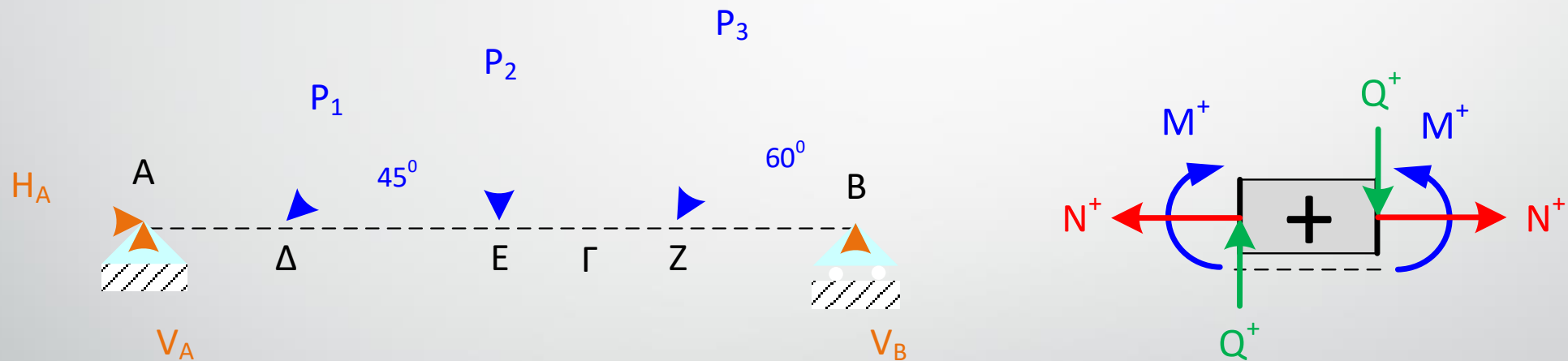
Διαγράμματα MQN

- Στο προηγούμενο παράδειγμα υπολογίσαμε ότι:

$$N_{\Gamma} = -20 \text{ kN}$$

$$Q_{\Gamma} = -0,254 \text{ kN}$$

$$M_{\Gamma} = +35,022 \text{ kNm}$$

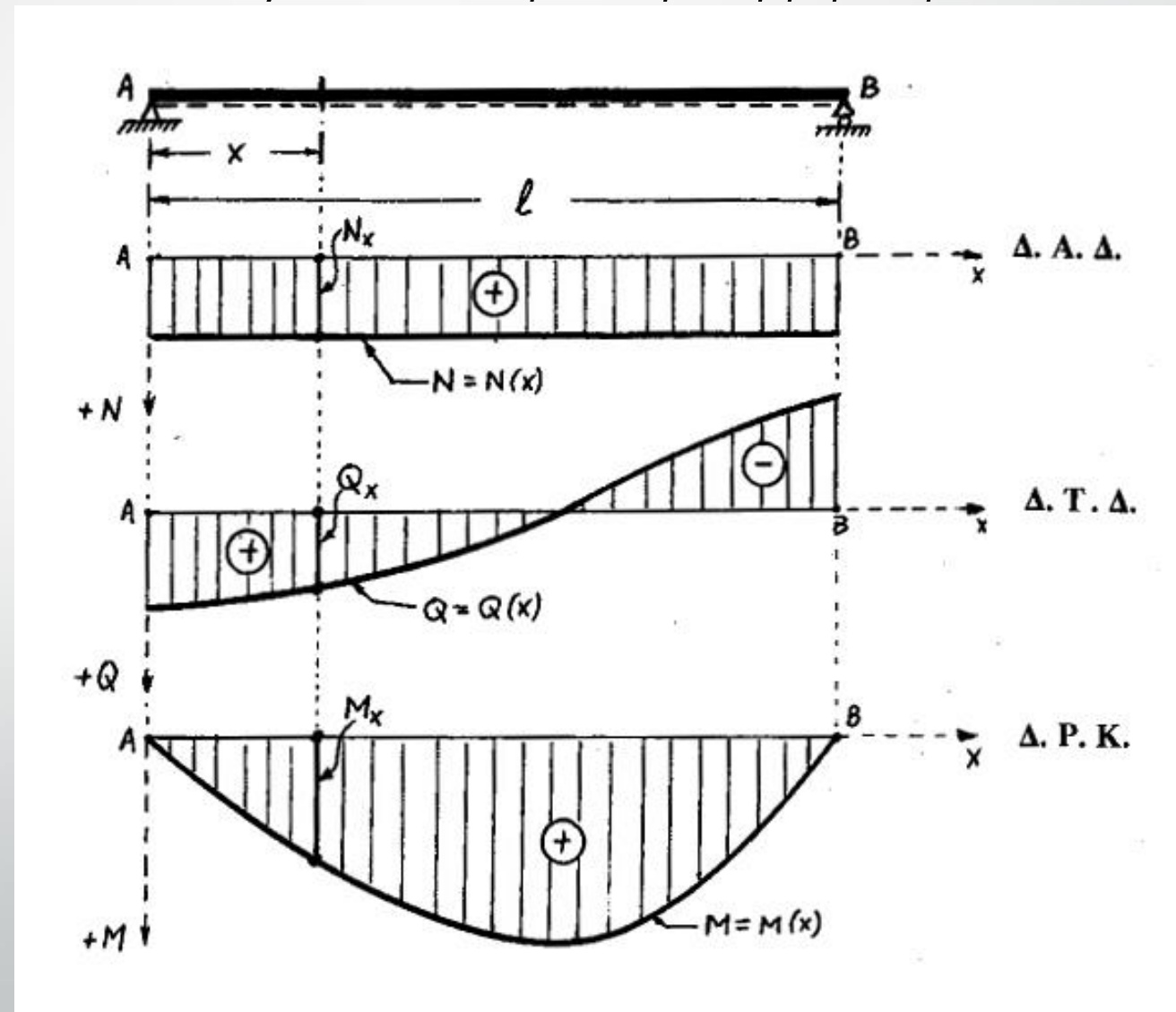

- Τα αποτελέσματα αυτά αφορούν το σημείο Γ μόνο. Θα θέλαμε όμως την ίδια πληροφορία για όλα τα σημεία του φορέα. Για αυτόν τον σκοπό φτιάχνουμε διαγράμματα εσωτερικών εντατικών μεγεθών.

Διαγράμματα ΜΟΝ

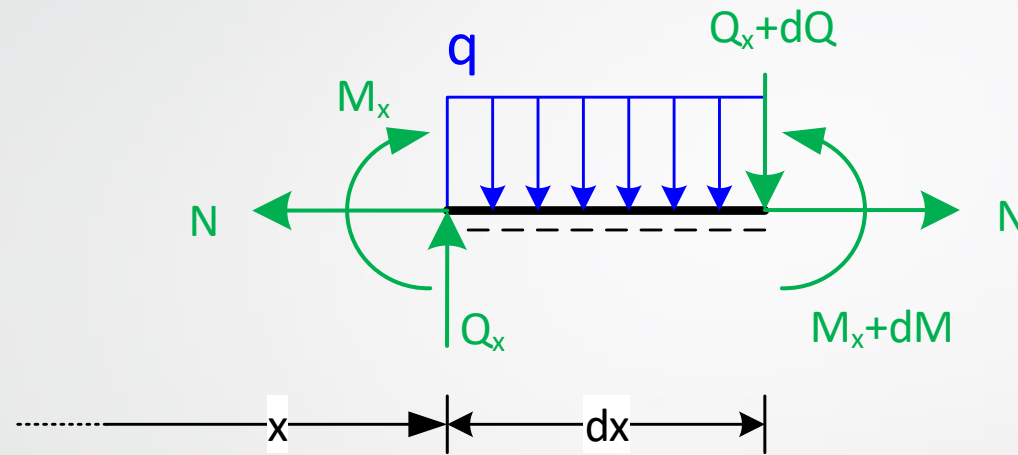
(για κάποια απροσδιόριστη φόρτιση)

- Κατασκευάζουμε 3 διαγράμματα (για 2D προβλήματα):
 1. Διάγραμμα Αξονικών Δυνάμεων (N)
 2. Διάγραμμα Τεμνουσών Δυνάμεων (Q)
 3. Διάγραμμα Καμπτικών Ροπών ή Διάγραμμα Ροπών Κάμψης (M).

Διαγράμματα ΜΟΝ

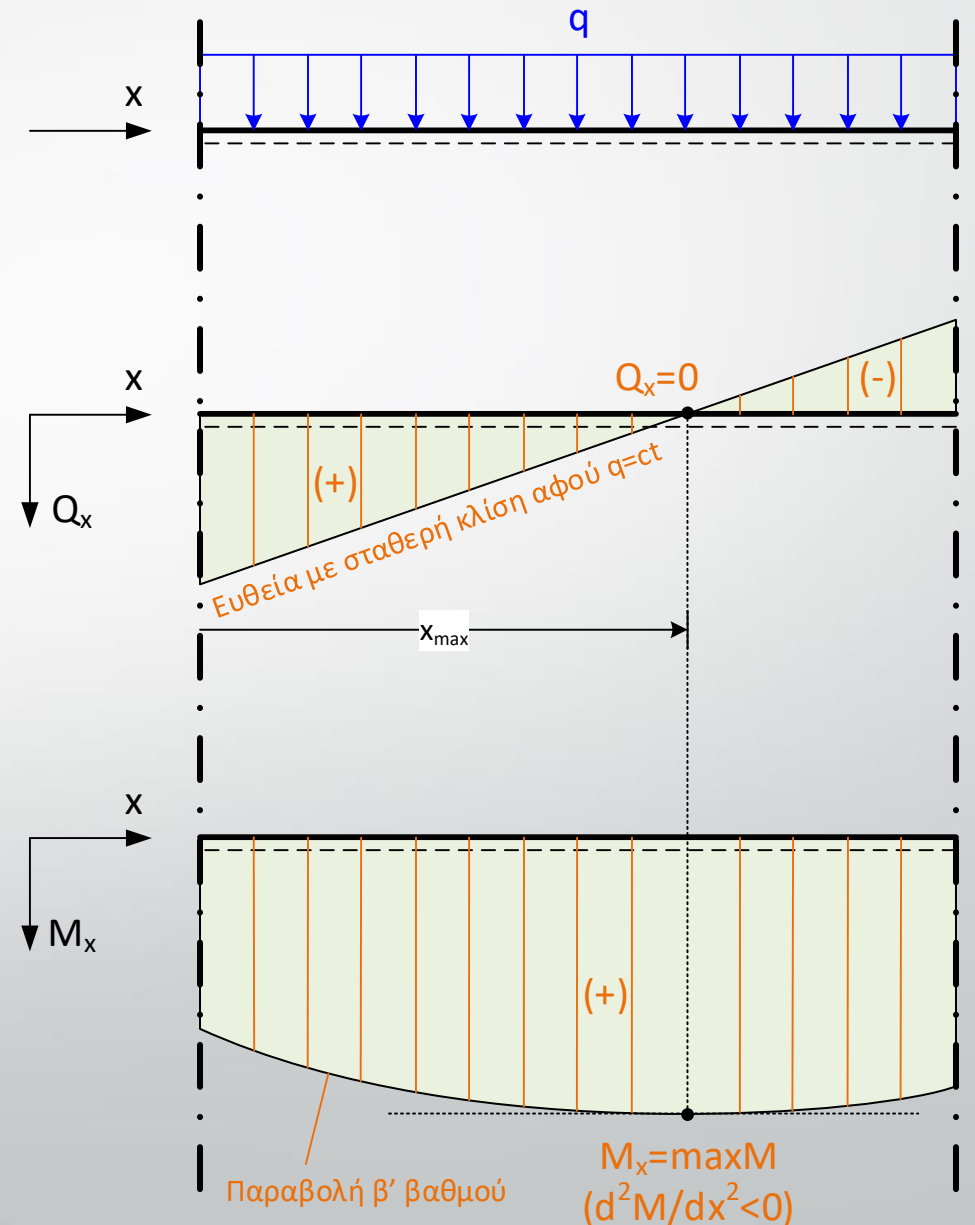
- Σχέση μεταξύ εσωτερικών εντατικών μεγεθών:

- Από $\sum F_y = 0$ προκύπτει: $Q_x - q dx - (Q_x + dQ) = 0 \Rightarrow \mathbf{dQ/dx = -q}$
(η $q(x)$ θεωρήθηκε ότι έχει σταθερή τιμή q κατά το μήκος dx).
- Από $\sum M = 0$ γύρω από την δεξιά άκρη:
 $M_x + Q_x dx - (q dx) dx/2 - (M_x + dM) = 0 \Rightarrow \mathbf{dM/dx = Q_x}$
(παραλείποντας απειροστά ανώτερης τάξης).

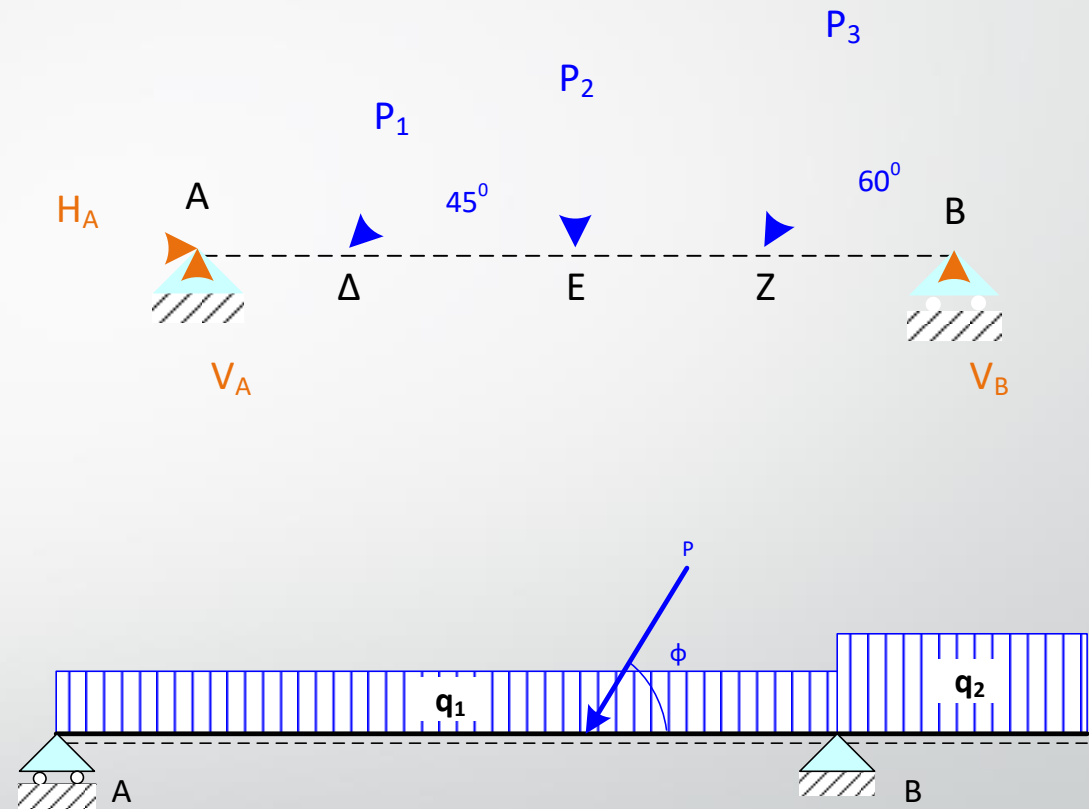
Διαγράμματα ΜΟΝ

- Συνολικά: $\frac{d^2M(x)}{dx^2} = \frac{dQ(x)}{dx} = -q(x)$
- Τα διαγράμματα N , Q , σχεδιάζονται από οποιαδήποτε πλευρά θέλουμε, αλλά **είναι πάντα προσημασμένα**. Συνήθως τα θετικά προς τα κάτω για οριζόντιες δοκούς.
- Τα διαγράμματα M σχεδιάζονται με τα **θετικά πάντα προς την πλευρά της θετικής ίνας**. Συνεπώς σχεδιάζονται πάντα από την πλευρά των εφελκυσμένων ινών λόγω κάμψης.

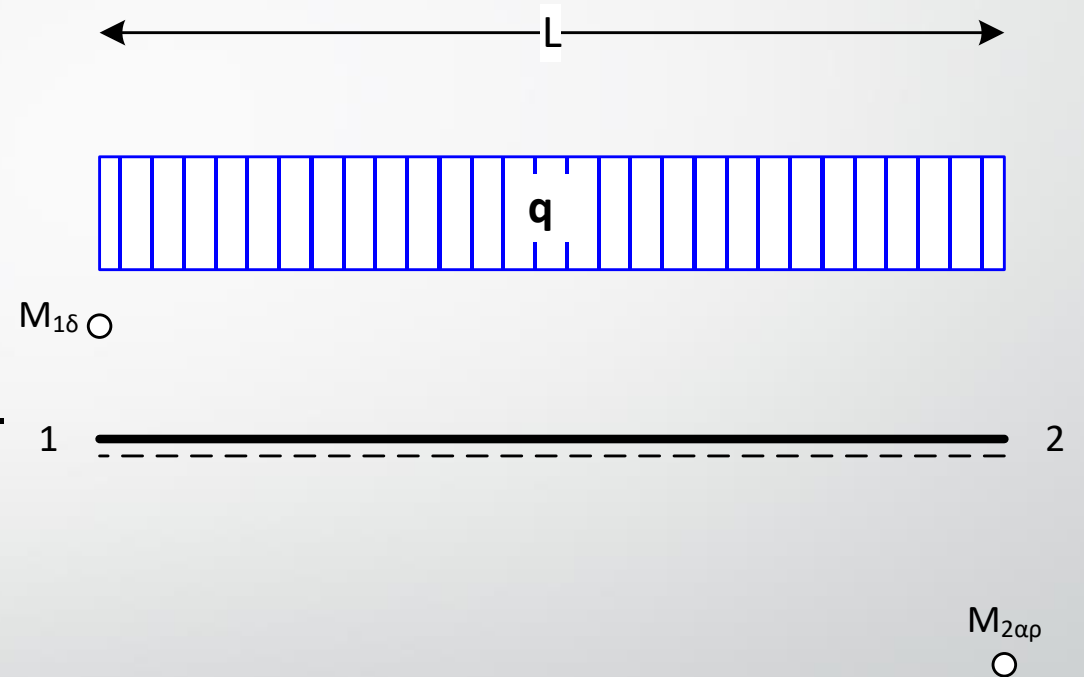
Διαγράμματα ΜΟΝ

- Είδαμε ότι: $\frac{d^2M(x)}{dx^2} = \frac{dQ(x)}{dx} = -q(x)$
- Αυτό σημαίνει ότι:
 - στις περιοχές που $q(x)=0$, όπου δηλαδή δεν έχουμε κατανεμημένο φορτίο οποιουδήποτε είδους, αλλά ούτε και συγκεντρωμένες φορτίσεις, η $Q(x)$ θα είναι σταθερή συνάρτηση και η $M(x)$ γραμμική συνάρτηση.
 - στις περιοχές που έχουμε **ομοιόμορφα κατανεμημένο φορτίο** δηλαδή $q(x)=ct$ (σταθερή μη μηδενική συνάρτηση), χωρίς ενδιάμεσες συγκεντρωμένες φορτίσεις, η $Q(x)$ θα είναι γραμμική συνάρτηση και η $M(x)$ δευτέρου βαθμού (με γραφική παράσταση παραβολή).

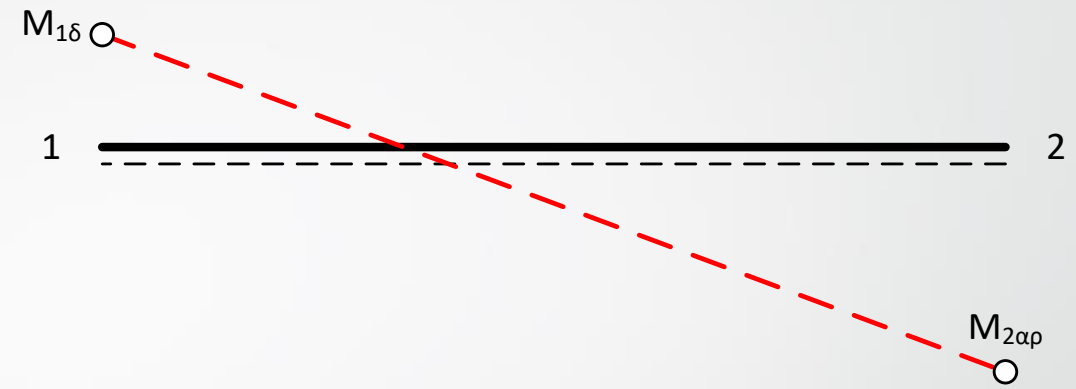
Διαγράμματα ΜΩΝ

- Γραφική σχεδίαση διαγράμματος καμπτικών ροπών δοκού υπό ομοιόμορφα κατανεμημένο φορτίο (παραβολή β' βαθμού)
- Έστω ότι έχουμε τμήμα δοκού μήκους L , από τον κόμβο 1 ως τον κόμβο 2, το οποίο υπόκειται σε ομοιόμορφα κατανεμημένο φορτίο q . Δεν θα πρέπει ενδιάμεσα να υπάρχει άλλη φόρτιση (π.χ. συγκεντρωμένο φορτίο). Αν υπάρχει, εφαρμόζεται η σχεδίαση ξεχωριστά στα επιμέρους τμήματα.
- Έστω επίσης ότι έχουμε υπολογίσει τις ακραίες τιμές της καμπτικής ροπής, ήτοι τις $M_{1\delta}$ (λίγο δεξιά του κόμβου 1) και $M_{2αρ}$ (λίγο αριστερά του κόμβου 2).

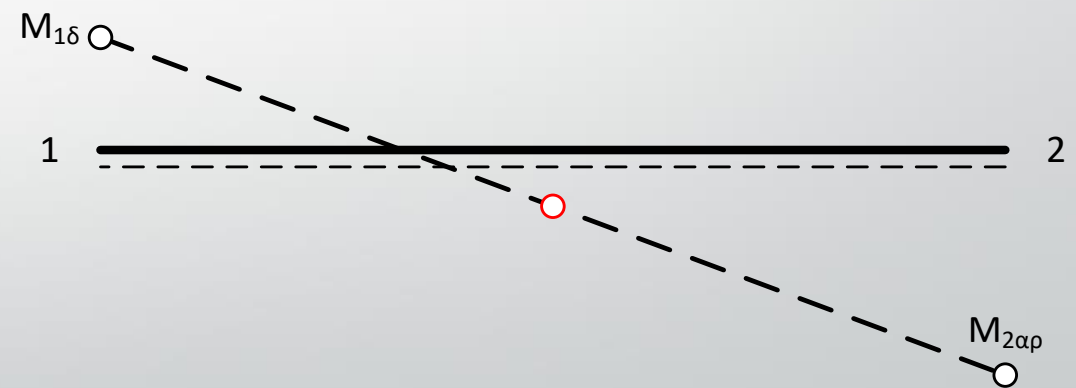

Διαγράμματα ΜΟΝ

- Ενώνουμε την $M_{1\delta}$ με την $M_{2\alpha\rho}$.

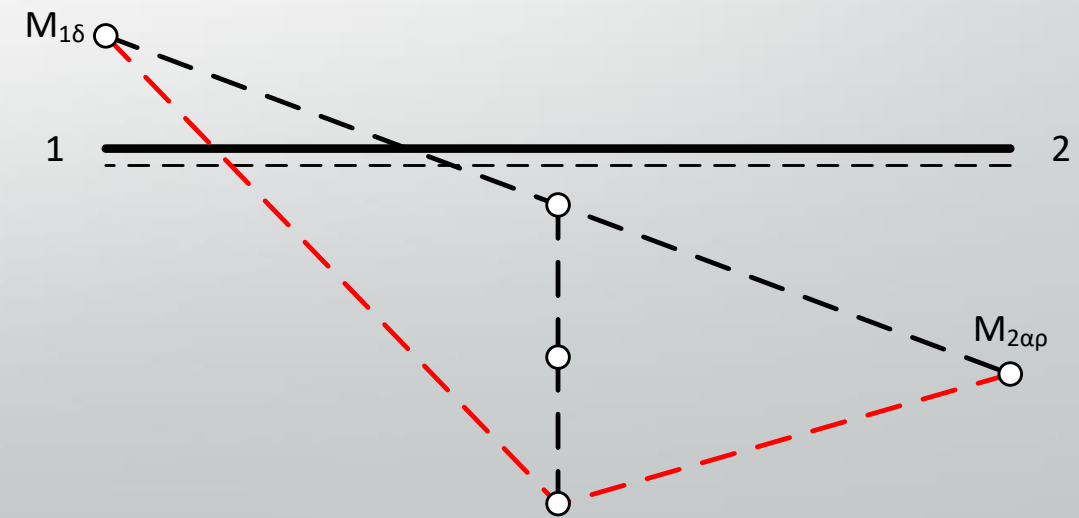
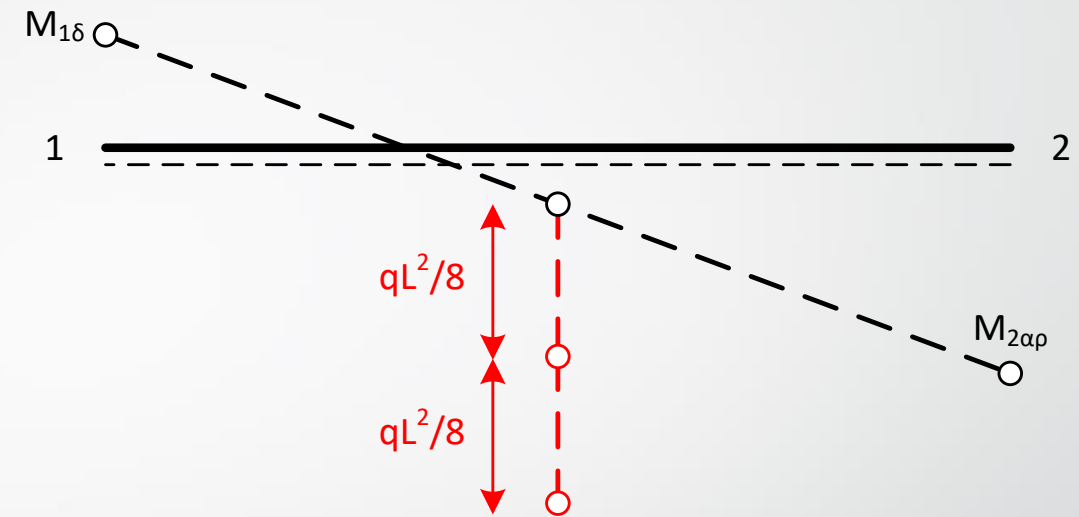

- Βρίσκουμε το μέσο του ευθύγραμμου τμήματος που σχεδιάσαμε.

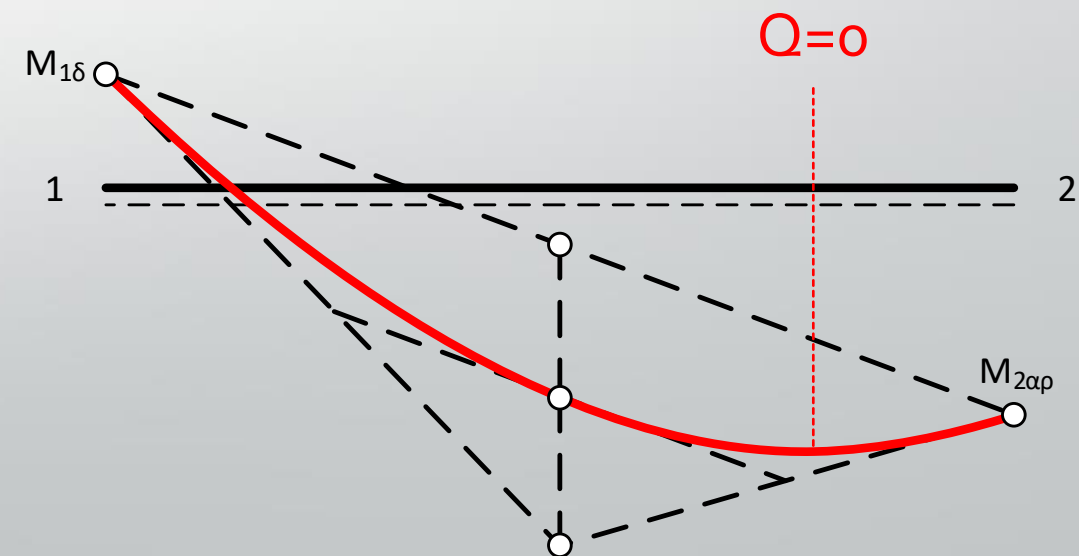
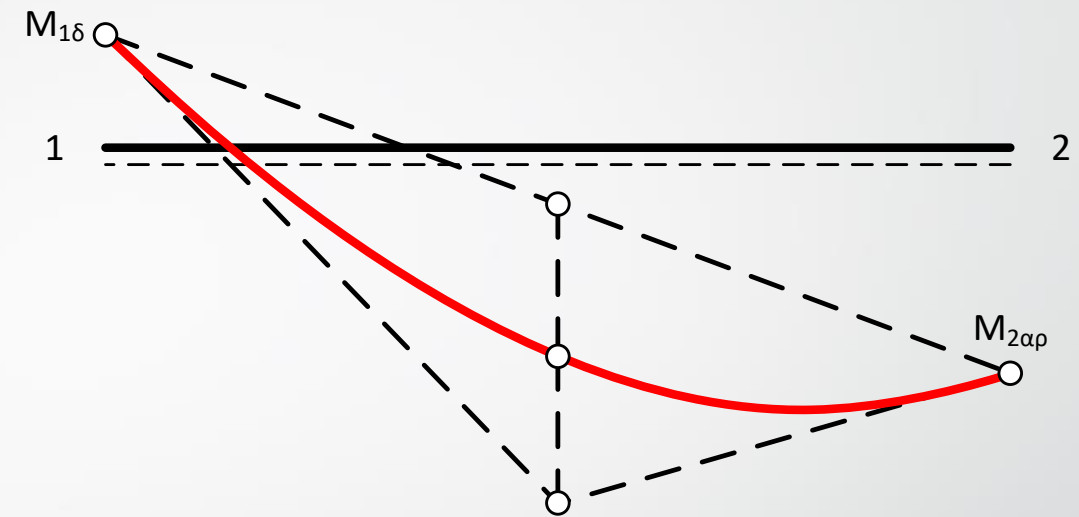
Διαγράμματα ΜΩΝ

- Από αυτό το σημείο αναρτούμε **δύο φορές** με την κατεύθυνση του κατανεμημένου φορτίου (συνήθως από πάνω προς τα κάτω, αν πρόκειται για φορτία βαρύτητας) την ποσότητα $qL^2/8$ (με κατάλληλη κλίμακα, αφού έχει διαστάσεις καμπτικής ροπής):
- Ενώνουμε το τελικό σημείο με τα σημεία $M_{1\delta}$ και $M_{2\alpha\rho}$ με διακεκομμένη γραμμή.

Διαγράμματα ΜΟΝ

- Το τελικό διάγραμμα σχεδιάζεται **εφαπτομενικά** στις γραμμές που τραβήξαμε και διέρχεται από το ενδιάμεσο σημείο.
- Για καλύτερα αποτελέσματα, μπορούμε να σχεδιάσουμε και την παράλληλη που διέρχεται από το ενδιάμεσο σημείο. Η καμπύλη θα είναι εφαπτόμενη και σε αυτήν την βοηθητική ευθεία.
- Το σημείο μηδενισμού του διαγράμματος των τεμνουσών (αν υπάρχει) ταυτίζεται με το τοπικό ακρότατο του διαγράμματος των καμπτικών ροπών (αν υπάρχει).

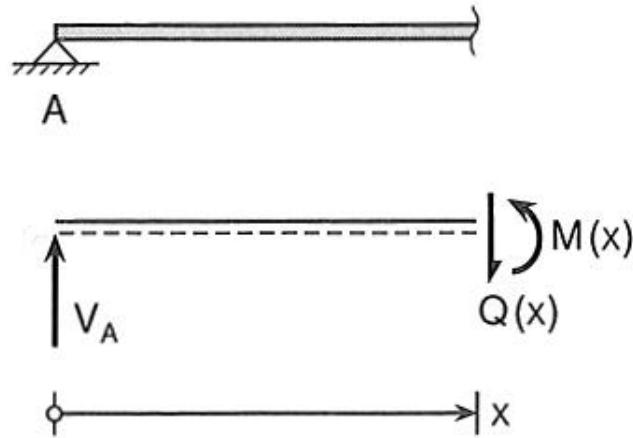

Διαγράμματα ΜΩΝ

- Κατά την ολοκλήρωση προκύπτουν δύο σταθερές ολοκλήρωσης: $Q_0 = Q(0)$ και $M_0 = M(0)$. Αυτές πρέπει να προσδιοριστούν από ισάριθμες **συνοριακές συνθήκες**.

(άρθρωση ή κύλιση χωρίς εξωτερικά εφαρμοζόμενη συγκεντρωμένη ροπή εκεί)

Για $x = 0$:

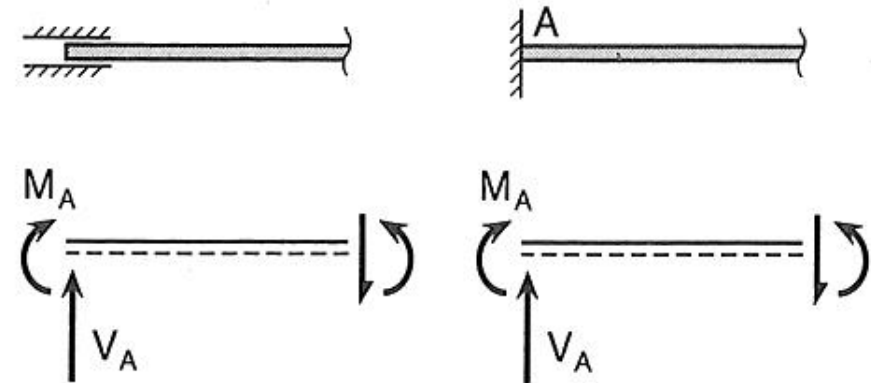
$$Q(0) = V_A$$

$$M(0) = 0$$

(διαμήκης οδηγός - πάκτωση)

$$Q(0) = V_A,$$

$$M(0) = M_A$$

Διαγράμματα MQN

- Κατά την ολοκλήρωση προκύπτουν δύο σταθερές ολοκλήρωσης: $Q_0 = Q(0)$ και $M_0 = M(0)$. Αυτές πρέπει να προσδιοριστούν από ισάριθμες **συνοριακές συνθήκες**.

(εγκάρσιος οδηγός,
δηλαδή κυλιόμενη πάκτωση)

$$Q(0) = 0$$

$$M(0) = M_A$$

(ελεύθερο άκρο χωρίς εξωτερικά εφαρμοζόμενη
συγκεντρωμένη δύναμη ή ροπή εκεί)

$$Q(0) = 0,$$

$$M(0) = 0$$

